

Kluboveryna stojíci na hřívě. Zadníku naproti bezručeho pumpě má venkovy-
red; kluboveryny i sadovou upravu kolém už. Kluboveryny se budou pěstovat o-
vánoční 3. října, z této 1808 mládeži, 1208 občany. Jaké díky za klubovnu pre-
pionýřů, mládežce a občanů. Na její stavbě a úpravě okolí bylo odpracováno
93 m² a kancelář pro vedení. Po o 18,5 m². Byla vybudována svařovna před
a sociální zázemí 2 společenské místnosti o výměře po 37 m², jednu velikou
a druhou 18,50 m, šířku 12,70 m, má vedení střední chodby o výměře 27 m²
a délku 18,50 m, šířku 12,70 m, má vedení střední chodby o výměře 27 m²
navštěvují vystavky.

otevření klubovny se uvádí také 1. října hudebním vystoupením pro
návštěvníky akademický malíř S. Stanislav Dvořák. Prá-
ce přispěl darém 24 obrázků akademický malíř S. Stanislav Dvořák.
no zavítal něodrážovaný předpisu ve vedení deprezivní. K výbavě klubov-
sálu byly uspořádány koutky místo jiné sezenáží a občany s tím, co všechno
má vlastní vytvarnice a materiále skoly se počítají vytvarují pře-
měnou vystavu výbor informoval nás rádon fotografií a konkrétní-
cemi. Místní národní výbor informoval o výstavě vytvarující pře-
nizací Svatopluk, Svatopluk ochranu, ODK, SSM a PO. Také násilí nej-
stupná vystavka činnosti závodů Blatnických a jíž a společenských orga-
nizačních výstav. Místní výbor vytvarující pře-
Viktora Veseléka.

daní základní zastupce OV KSČ S. Zdeněk Kosáthoun a zastupce ONV S.
SSM a PO. Kromě místních funkcionářů, mládežce, pionýra a občanů se pře-
dou předal předseda MVN S. Jan Fučík nové vybavování klubovnu členům
V rámci oslav 29. výročí osvobození Československa Sovětskou armá-
dou předal předseda MVN S. Jan Fučík nové vybavování klubovnu členům
niček. Plán výstavy vytvarující pře-
meny vytvarnice a materiále skoly se počítají vytvarují pře-
měnou vystavu výbor informoval nás rádon fotografií a konkrétní-
cemi. Místní národní výbor informoval o výstavě vytvarující pře-
nizací Svatopluk, Svatopluk ochranu, ODK, SSM a PO. Také násilí nej-
stupná vystavka činnosti závodů Blatnických a jíž a společenských orga-
nizačních výstav. Místní výbor vytvarující pře-
Viktora Veseléka.

Slavonostní předsední klubu v mládeži

Roku 1974 / XVII., číslo 5 a 6 Květen a červen

VYDÁVÁ OSVĚTOVÁ BESEDA V JEVIŠOVICích

NODVINY

jevišovice

Ne I. panelu je záhýbení vývodu a
a rozvoj jZP Jeřábovice od jeho založení
do 11. 9. 1950 až do dnešních dnů a záho-
noceny výsledky hospodáření mynějšího jZP
deslouvensko-sovětského přetěžování pod
vedením předsedy Ing. Oldřicha Kudly.

Ke Dni učiteliu 28.3.1974 býl v na-
ší ZDŠ zřízen a otevřen KOUTEK TRADIC.
Ve věstníku v 1. patře bylo redakčního
bytu umístěny 4 ozdobné panele a Fotografi-
emi a kresbami doplněné pohledy, neomývat-
soužitím osvětlené, na nichž jsou zobrazeny
cený nejdůležitější uchálosti ze současné
ho života a jevišovických i z jevišovické
slavné minulosti.

A OUTEK TRAJECTORY ZDS

卷之三

SPOZ me zezjemem obnovenit tradicke kro-
nici " ZIASTE SVAMYR ". Kdo ma z obcani-
zem usportredit v letosnim roce zlatou
zlatej medaili sestkyneho souziti / , jizecht se obecni
manzelskeho souziti / predesekynt SPOZ M. Tymovou .

U P O Z O R N E N T S P C Z

Ve jmenu vlastich dětí vas prosím, snadž
se svým dětem po stránci cítové dát co.
nejvíc, když je lásce k lidem, k vlasti
a k přírodě. Vždyť v deťech si připravujeme
svou budoucnost.

Kterých nedohrází i rozprávmezí slovy
dále Peč dobý pritlaď chovavat rodiče, u
kde získá dítě jistotu bezpečnosti ze svého životu,
budování láskyplného prostředí v rodině,
Mějdítežet ještí pro správnou výchovu je vý-
ná a hráček nelonič startku stravy, běže-
tci, ze zájistěním dosťatků stravy, běže-
hodně uspěchů. Ať niktý nezapomínají na
SSR. Přejeme jim v této náročné příaci
ze ze svých dětí vychovávat čestné občany
hodce v paměti a když poděpsalí slib,

Výpravu sám Mluv v jednou sovičku býly
opeť přivítaly do závota a zapsaly do Pa-
metní knihy jížeti z pečti obec, ktere k nám
matričné patří. 16.3. 1974 to bylo 12 dle-
tí a 1.6. 14 dle tř. Na připravě přednášky
podílelly členky SPOZ, senzsky povídaly krou-
zek vedený s. uč. Bacekem, zákrýme Mls R.
auerová, Záryne Zdeňka Nemcová a Tumová. Hu-
ná kulinu vede s. h. Černý st. Špelerk. Pameť
dubené obřad provězel s. uč. J. Špelerk. Pameť
na kulinu vede s. h. Černý st. Špelerk. Pameť
Poděkování za jejich práci. Fotografií.

A děti jsiou cestami pravdy a rozumu,
Práh se ještí Laska ke všemu
a nad celým světem Kleinenu nová vědeba;
Vše ozárují ohněm věčným,
Který pláne v ježích dušách
a v plameni Lasky k celému světu se rodí
M. Gorkij

VITAME DETI DO ZIVOTA

Vázeň se pravé dorozí / / Jež
Přijali nás upřímný dík za krásy der, za Tyých
24 obrazů, ktere jsí věnoval do nové výbudo-
vání Lubomíry Maláděže v Jevíčku. Nejdří to
jen velmi hořasotný věcný dar, ale je to i Tva-
nekčíkův příjemný umělecký, kterou ještě nem
vásem jíž behem svého odpočinku věnoval. Vážich-
ní si velmi vážíme toho, jak jsi tímto darem
• často svého díla rozhozdil. Neumí kázdy vydat
ze sebe to, co mu protírádil a kraj, ve ktere m
zí je, dává. Ty umíš přijímat a pocházení vra-
cet zpět - a nedíváš se co za to. Patří ti

Nášemu milému spoluobčanu s. Stanislávu Dvořákovi, akademickému malíři a jevišovci, na

PODEKOVANÍ

4. výhľadbeno podložka pro chodník.
4. OFVODNENIE ULICE OD HASTISŤHO STADISTIE
na asfaltova dípava vozovky. Vyhľadba
zde za pomocič kompresoru rýha pro potrubí,
jehož časť je zatiaľ polozena a záľavu sa
přečuje.

5. NA STAVBĚ VODOVODY, byly využity základy
pro existující stanici a proveden výkop pro
ballovej žily. Pekrakováni dalejčich před
brzdí nedostatek lištových vodovodních
tvarů o Ø 100 mm, které se my dosud nepro-
daly a dleto v délce cca 370 m zajišťit.

6. OPRAVA FASÁDY TOLÉNTA. Se zapáčala podlahu
tereva postavením lezení a celém dovolním
terektu.

1. KLIBOVNA HLADEZNE CHODNICE kolem správni budovy JZD
a sýpky využívadlové v délce 125 m. Meterritál
včetně zábradlí na rohu dlela JZD, prací
provedlce od rohu u správni budovy JZD až
sympce JZD, od správni budovy JZD až k chod-
níku ke klibovné místní části jednák brána
občanské v nář. směně, jednák brána
zeb my ve spoluúpraci s JZP.

3. PRIPRAVA CHODNÍCU OD KLIBOVNY kolem silni-
ce k hřbitvi. Maproti klibovny vymostit
cestu a za pomoci kompresoru

PLIENI VOLTBNIHO PROGRAMU MNV

category A, B, C, D measured present border line
Zavod probahl v predresnenem oblasti devito-
vito za hlinotvoradne vcelke učaststvi 71 zavodnisti
z celakej jihomoravského kraje. Byly zastou-
peny nešta Brno, Gottwaldov, Moravský Písek,
Třebíč, Velké Meziříčí, Bystrice n. P., Prostějov,
Olomouc, Hradec Králové, Náchod n. S.,
Praha-Pošt. Třebíč. „ 84, 50 „ 4
1. Prokop Jiří Třebíč čas 82 min. Lísek 4
Fetegorle A-nuži nad 18 r. - celkem 9 zavodní
prvnítoch peti zavodnítù :
Vysídelny v jihomoravského letcegorle
vice u Gottwaldova a Hradec Králové.
meřit, Tvarozina, Náchod n. S., Ivančice,
Záber n. Saz., Bystrice pod Hostynem, Hluboč-
ké, Hrušovany u Brna, Hlinsko na Hané, Kre-
těž, Třebíč, Velké Meziříčí, Bystrice n. P., Prostějov,
Olomouc, Hradec Králové n. S., Náchod n. S.,
Praha-Pošt. Třebíč, Bystrice n. P., Prostějov
3. Zavod Svat. Vlast. Brno „ 90, 20 „ 4
2. Czech Svato. Vlast. Brno „ 98, 54 „ 4
3. Lányčka Jan Záber n. S. „ 88, 54 „ 4
4. Řečup, Jan Záber n. S. „ 95, 08 „ 4
4. Jelínka J. Vel. Meziříčí „ 96, 12 „ 4
5. Krejčík M. Náhled n. O. „ 93, 33 „ 3
Ratgeberle G - 12-15 roky, celkem 27 zavodní
členy, Ivan Ježdovský čas 55, 50 h. Lísek 3
2. Stuchlik A. „ 57, - „ 3
3. Hrzek Zden. „ 59 „ 11. Lísek 3
4. Proleskove Margita „ 70, 35 „ 3
5. Novotny Jar. „ 74, 10 „ 3
Ratgeberle G do 12 let, celkem 14 zavodní
1. Prolek Alcs Ježdovský čas 29, 10b. Lísek 2
2. Hamrlik Lub. Bystrice n/p „ 84, 35 „ 2
3. Látal Jar. Vel. Meziříčí „ 85, --- „ 2
4. Bedřich Ant. Bystrice n/p „ 60, 20 „ 1
5. Podsedník A. Bystrice n/p „ 72, 30 „ 1
1. Ratgeberle D nad 15 let, celkem 9 zavodní
2. Hajpová Ol. Hradec Králové „ 109, 15 „ 4
3. Hostěková L. Kroměříž „ 102, 15 „ 2
4. Lauterbachova Hrabčevna Hrabčevna u. B. „ 132, 30 „ 4

S K R I V A Q K Y

1. Prós taq vitessits, mala etiperto ?
 2. Tva rada je dobre promyelenia.
 3. Hahrabala brambar plny roč.
 4. Kovaj; kovej; dolud tvoj je horý, záhy.
 5. Sú tigrebatizuje v rychlech.
 6. Kolumbus objevil nový svetadl - Amerika.
 7. Hyot houba neobratia ve vodě rybche.
 8. Jenne se jízdat na cvičení.

S K R T V A Q K Y

The 4. 3. 1974 zemřela ve věku 89 let
Přeant. ŠAŘÍDOVÁ z jednotlivých čl., 130.
Dne 12. 5. 1974 zemřela ve věku 48 let
Josef GEREŇ a s. vedoucího fotostudií
stvá jednotky v Dýži a byv. Václav Řestava
ce u hudečeho děrta z jednotlivých.
The 17. 5. 1974 zemřela ve věku 77 let
Marie RAHÉ SOVÁ ze Střelic, větší
zazemla se předkou Lešnickou Blodkou, zvláště hub
čeště radost mnohem méněm občasné.
Dne 20. května 1974 zemřel ve věku 51 let
s. FRANTISEK DOHNAL zeměstinec
Břežetice v nedávnu přesedal VO řadu v
jednotlivých.

Dne 27. 5. 1974 zemřel poslední ve věku 65
Jarl HANZÁK z jednotlivých.

Dne 27. 5. 1974 zemřela ve věku 61
Jest Matce Věra zemřela v I.

red.

W-Z P O N I N Y M E

Z C B A D N T S T N
Dne 8. června 1974 uzávěrka snatek v ob-
ecnici ;
četnici situace na násří dívadlení sezení bity pod-
stavce na násří zlepší. Nejdéře přece jen e nás, te-
žit bývaly volny čas tenumě připravě a ne-
cvičtu hry, ale i ty naše občany, kteří dí-
vedlo mají rádi. Na shledanou na podzim.
EVA ŠLEZEFLOVÁ

Z C B R A D N T S I N

do zdat, násťoupiť po schodoch, ktere se neopropadnou a ze sňaty, která patří jen dívadlosti. Pevně věříme, že se celá řada tvarů na nás dívadlo už včas, když podstatné zlepší. Nějde přece jen o nás, teď sváží volný čas venku, připraví a ne- vědlo mají rádi. Ne shledanou na podzim.

Z NASEHO OCHEOTNIKOV EHO LIVADLA

Prace s vlastními je nějco včetně pěkné a zaslízena, ale - je-liž dělána dobré - přináší i dobré výsledky. Dílazují k to prodování násilí užadit zavádět, která starovála užatou zavádět a 12-15 roků. Z celkového počtu zavádět též 5 užit zcela prosvědčivý výročen. Také u každého je do 12 roků násilí zavádět a, protože teoretická doba ještě není zcela suverenní. O tom, že zavádět zcela zavádět i vysledky tento uspech nejdřív svědčí i vysledky na všechn zavádět, na něž násilí mědět zavádět. Mě doložit až obzajídky privá mistra. Když vystavila o činnosti ZO Svatého Jana Křtitele na vykázání při přiležitosti otevření klubového výstavby v Praze 2 na ulici Široké dne 9.5. 1974.

KEPATUA A JIWERU ATTLETIA NA ZES

Z N A S I K O P A N E

du žávří sovietských rodilých v r. 1945 částečně
rodeček, po němž je monogram žádoucího žáka. Žádoucí
jakožto přidržovou pro II. řezad žávří sovietských
se žádoucího rodného jména žádoucího žáka
zde uvedeno je také jméno žádoucího žáka
zde uvedeno je také jméno žádoucího žáka

Zeměměřičtí novataři v kopané po ročovadla druhý koleno dle 25.5.1974 na Hane, kde probíhalo turnaje být ZDZ Prosenice-Zelatovice. Dležitá účastníků byly ZDZ Prosenice a ZDZ Olomouc. Nejdřív fotbalisté Zeměměřic, kteří měli výhru 2:0. Nový Jičín Porazil ZDZ Olomouc 3:0 a získal tak druhé místo v turnaji, který se hrál v Zelatovici zvítězily novataři ZDZ Olomouc 3:1 a umístily se ještě třetí. Poslední soutěž ZDZ Olomouc. Nejdřív fotbalisté tomuto byl ZDZ Olomouc. Nejdřív fotbalisté tomuto soutěži se hrálo v tomto red, uspěchů blahopřejeme.

SOUVERÄNE ZLATÝ POHÝR

• 4

SPRAVA KLANA

2. ZAVE

KHOJNE UZASATI

prehledu vybranych filmu, s nimiž vše závazas ojet se mohlo.

Take v sputnu plánovací vedle normativu programu. T deník filmovou

31. července: MATEŽ ZIVOTNÍ ETUDE - barevný americký film, připr. 1. Rcs

28. července: HOŘICÍ SNIH - barevný sovětský film

24. července: JAKOU BARVU MÁ LASKA - český film - připravil 1. Rcs

21. července: KRASRÝ NOCÍ - francouzský film - připravil 1. Rcs

17. července: LÍLE MATEŽ VYLETÍ - slovenský barevný film - připr. 1. Rcs

3. července: JE DNOU V NOCÍ - film MDR - připr. 1. Rcs

Normativní program kde vše závazas je tento:

14. července: STASTNÝMLUKA - francouzské barevné parodie amerického filmu, která je obdobou následujícího filmu

13. července: BEZ MOTIVA - francouzský barevný britanský film, připr. 2. Rcs

12. července: TO SLADKÉ SLOVO SVOBODA - sovětský barevný film, připr. 2. Rcs

11. července: TAK OBLÍBKU - český barevný moderní

10. července: VALDŘÍZ PŘÍČHLÁZÍ - barevný americký western - připr. 2. Rcs

9. července: PŘESVÄTEBNÍ ČESTA - barevný film - připr. 1. Rcs

8. července: ZLA NOC - český kriminální film o vráždě mladé dívky

7. července: JO - barevná francouzská kriminální komedie s Louisenem

6. července: na ústní buňou uvedeny tyto vybrané filmy:

5. července: PŘIPLATK 1. Rcs

4. července: PŘESVÄTEBNÍ ČESTA - barevný film - připr. 1. Rcs

3. července: 8. deník filmového programu, kde vše závazas je tento:

2. července: PŘESVÄTEBNÍ ČESTA - barevný film - připr. 1. Rcs

1. července: 7. deník filmového programu, kde vše závazas je tento:

30. července: 6. deník filmového programu, kde vše závazas je tento:

29. července: 5. deník filmového programu, kde vše závazas je tento:

28. července: 4. deník filmového programu, kde vše závazas je tento:

27. července: 3. deník filmového programu, kde vše závazas je tento:

26. července: 2. deník filmového programu, kde vše závazas je tento:

25. července: 1. deník filmového programu, kde vše závazas je tento:

۱۳

Hledal tresouci rukou jejich hlavy. Schýlili se k němu. Políbil oba na čelo a rozzehnali se s nimi. Zůstal v komnáce sám. Nemyslí už na svou pří-
ani na markrabího, Zikmunda ani na Lučana. Svou myslí je už mimo svět.

Ale ten svět ještě jednou nahlédl k umírajícímu. V loží přistoupila tiše spanilá postava ženy – paní Ratruše. Přijela z dalekého Holštejna – s bláhovou a úpornou nadějí v nitru – že strýc snad přece jen před tváří smrti se rozpojene a z uloupených pokladů zaplatí, co dluží choti za jeho pomoc při obraně Znoj-
ma.

Teprvé po druhé chvíli vzpomínání, nasloucháje jejímu loutnuovému hlasu - ji poznal.

1. září umírajícího přišel také nový jevišovský duchovní, aby se pomodlil. — Dobrý otec Mikuláš je už mrtev. Našli jej jednoho letního odpoledne v záhradě, ztuhlého a schouleného na zemi u svých včeliček.

"Věz pozoruje chcerého. Když odchází, šeptali páni Američci:

"Vitium cordis. Slabost srdce. Brzy bude konec."

V podvečer se hradnímu pánu přítížilo. Zdálo se, že je naplněn starostí o syny. Mnoho a dlouho o nich mluvil, byť nesouvisle. Zvedl hlavu, jakoby vyhasláma očima někoho hledal. Ronečně ústa šepťají jméno purkrabího Václava. Starčeck neprodleně přichvítal.

"Co dělají moji synové?" — Patrně celé odpoledne na ně myslil.

„dyz se s vami rozloučili – pane – cvičili ve střílení lukem a vrhání kopím do terče. Také zápasili „pravě nyní Hynek“, praví veselé starec, aby potěsil pána, „prohánění ryzáka a struji se na večer za nevěstu. A Poček se právě cvičí v klání mečem s Petratou. Och – ten Petratura, pane, je v klání mistr všech mistrů!“

D O S L O V

Potom hledá ruku svého testetána. Kříž portálu a s ročním pohnutím: "Jevišov je sám v Jevišovce." Radil jsem svým synům, aby odložili meče a stě se chopí kleče a srpu. Ale slyším, že nemini dbati o mém rady. Čas počaje asi ještě nepríšel. Nuže - nemožou-li se odločit od své zbraně - ať jí vzdý a vše všem pouhá jí k právu a spravedlnosti. Ať jí poseha- jí k právu pod vedením mého bratra Jindřicha a našich přátel, kteří setrvají věrnými naší pří. Ať hájí naše právo národa i našeho jazyka, bezpečnost naší země proti mocným a pyšným zhoubcům a nepřatelům. Naše přebyla a jest spravedlivé." Unaven klesl. Víc už nepronouvil. Zůstal v síni zase sám. Jen měsíc sem vrhal olmem na stěnu a lože bledé slívry. Nebyl dosud jen žravý ře- ditelem, ale i vlastním duchem ředitelství. Jeho odchod byl tichý. Do rakve po pravici položili jeho meč. Už nejiskří, nehrzozi, nehraví. Nesrásí Zikmundu, markrabího ani opata. Je tichý a mrtev jako ruka jeho pána. Úděl Suchého Čerta se zdá zavřen. Nebyl to však on a jeho druhové, kteří svými ženichy, svým životem a boji připravovali dobu, kdy tisíce jiných mečů vyskočilo z pochev, aby započato u pří národa vedli dál k přesvědčivému a vítěznému závěru?

Ale lidé nedali mu ještě polohné spát. Něbožné a poverčivé ženy-modleny, pepletene řeholníky, vidětly, jak dva čablové s dlouhými, zakroucenými ocasay odnášeli jeho duši z hradu do pekla, zatím co meluzina nazíkala v lomenici hradních střech. - Ale jiříciet dní a nocí musí ještě bloudit černá duše lapky kolem svého domu a hrobu, než jest jí dovoleno vstoupit do říše věčného míru. - Něbožna a zlostnými dominilény poučena starána, který v lese sbírá houby a klestí, klouptla o jehličí:

"Oj - ty déble - Suchý Čerté proplatý! Snad mne ubohou nechceš stáhnout do pekla sebou? Dobre že ani církevní vrchnost nedovolila, abys ležel s

Když se redaktece Jevišovických novin v roce 1970 v 1. čísle rozhodla uveřejnovat na pokračování historický román Václava Jasi "S u - chý Čert" zdálo se, že splnění tohoto úkolu bude poměrně jednoduché. Postupem času se však ukázalo, že je nutné překonat celou řadu objektivních potíží, které zvláště v poslední době dokončení románu velmi komplikovaly. Vedle potíží čistě technických - vhodný psací stroj, dobrý cyklostil, nedostatek papíru - byla to i značná rozsahlost díla, která - aby dílo bylo dříve ukončeno - z povídnic 8 tiškových stran si posléze vynutila proječnotlivá pokračování 16 tiškových stran, což pochopitelně značně zvyšovalo náročnost při psaní cyklostilových blan i při jejich rozmnožování. Všechny tyto potíže byly s úspěchem zrůlaný.

A tak po čtyři a půl letech dostává naše Jevišovická veřejnost i všichni přátelé Jevišovic do rukou krásný historický román, který historicky velmi věrohodně zpracovává ještu z nejzajímavějších kapitol dějin Jevišovic a celé jihozápadní Moravy - období Hynek z Kunštátu a Jevišovic řečeného Suchaň Čert.

Úrol je tedy splněn - dílo se podařilo.

V Jevišovických v červnu 1974 Dr.Lad. Auřej redaktor JN

Vřestíny v přidě posvěcené. Svatý císař Václav zemřel 11.

TILL ETT SE

卷之三

„než už nebudou živé“ stráží jenom pomaté lidé. Jeho věrní na hradu, jeho zbrojníci lid v Jevišovických dolních vašich, který pod vedením jeho rukou hájil bezpečnost své země, trvají věrní pomátece svého hejtmana. Jsou připraveni věsti jeho velikou pří dál až k vítěznému konci.

MAY 1971

leným mechem. Sny chodí jako dřívějko pokojně se napít hřebálové vody ze studánky. V korunách stromů pěší mu kosové a pénice. Cvrček mu hraje veselé písničky v trávě vedle divizny.

Z Á V E R

Už od časů vlády krále Přemysla Druhého byli jevišovští Kunštáti hradními hejtmani na královském hradu znojemském. Tento úřad drželi téměř dědičně a bez přerušení. Idyž Hynek z Kunštátu řečený Suchý Čert zemřel, měl úřad vykonávat jeho bratr Jindřich. Ale převratnými událostmi, když se Znojma a korunního hradu zmocnil markrabí Jošt, bylo mu to znemožněno.

Za bojů mezi Panskou jednotou a stoupencí krále Václava město Jihlava stálo tvrdě při Zigmundovi a Panské jednotě. Moravští hejtmani, věrní králi a markrabímu prokopovi opláceli jihlavským zemeckým patricijům nejen písemným opovádím podle tehdejších pravidel "záštít", ale i vojenskými přepady. Jirrelí jihlavské lupce. V zimě roku 1402 Ješek Sovol z Lamberka se pokusil s pomocí svých přátel ztěci pevné jihlavské hradby a zmocnit se města - všeck bez úspěchu. Idyž markrabí Prokop zemřel a Jošt se zmocnil Znojma, získali jihlavští vlivného spojence. Němečtí znojemští patriciové neválhali uzevřít s jihlavskými družbou na společnou obranu i výboj.

Jindřich z Jevišovic sledoval politickou linii svého bratra. Jímal jihlavské kupce a škodil městu na každém roku. Tyto jeho činy, díky kterým pravidly zvykového práva tehdejší doby zvaného "záštít" jej uvedly do záhuby.

O jeho tragickém konci nám vydává historické svědec - velmi podrobné - neobyčejně cenný historický dokument - Znojemská kniha počtu / kniha

O B S A H

Kapitola :

předmluva	1
Sach českému králi	3
Hosté v Jevišovicích	24
Jevišovická Rebeka	49
Vzeti Znojma	59
Assisi nad Dyjí	75
Zuzana	95
Slavný vjezd	108
Sigismundus ante portas	122
Únos	133
Oblézení	147
Ztracený mlýn	160
Rybářův den	178
Bitva	191
Svatěbní l'vav	231
Sokol v kleci	249
Suchý Čert	272
Jetí králem	297
Sám	318
Závěr	338

Strana :

— 000 —

příchodu smrti.

Ale nejaccenější vlastařka přešla pohrdlivě nimo krále v purpuru, "dysi sváděného i rasavce a "perly křesťanstva", nyní strašidla. —

To že Je císař a král? Ké nad rýšavou hlavou korunu, na chorém těle brokát, ale jeho srdce není ani císařské ani královské.

Smrť nepřicházela a císař v purpuru před oltářem undlévá. Vidí, že také ke králi smrt přichází podle svého rozumu:

Dal se svícíci s purpuru a ulehl na lože prosté, řeholnické. Oblehl jej do šatu murlčího. —

Potom smrt přišla.

Spanilé a silně město vyvrhlo ze svých zdí hrále jako mrtvolu. Také ralský Albrecht spěchá ze zludného města, jemuž nelze důvěřovat, do Velkého Varadina.

Průvod Ralskánů byl věru podivný.

Ještě po létech vynutil horře slzy papežovy, který byl obdivovatelem a protel torem Zilmundovým:

"Smutné divadlo a ejedinělý příklad lidského soudu. Na jednom voze mrtvola císařova a jeho chot Barboru v těžkých poutech."

příjmu a vydání města Znojma/ - rok 1408/1409 sign.
II./238.

Járy zemskému soudu v Brně došla žaloba jihlavských měšťanů - patrně kroupů - Jana Haslina a Chusicka na Jindřicha z Jevišovic, poslal markrabí Jošt prostřednictvím Špilberského hejtmana Hynka znojemského zatýkací list na Jindřicha z Jevišovic s pokynem, aby svými ozbrojení jeji jali a uvěznili. Zatýkacího listu bylo třeba, protože podle zemského práva rychtář městský nesměl zatýkat osoby šlechtické. Znojemským se podařilo Jindřicha z Jevišovic jati i s jeho třemi služebníky dne 9. ledna 1409 "ve středu po Zjevení Pána pro loupež dvou vozů" jmenovaných jihlavských kupců.

Všechny výdaje spojené s jeho jetím, vězněním i dopravou do Brna znojemský městský písar podrobne zapsal a urožníl nám sledovati rychlý spád událostí.

Neprodleně - ještě též středy - znojemští poslali dc Brna dva posly, Pešlina Smalzla a Vrstvu, jaro lučistníky na koních s dopisy markrabímu Joštovi a kejmánu Hynekovi na Špilberku. Poslové jeli tak rychle, že Vrstvovi v Pohořelicích padl kůn.

Jindřicha z Jevišovic uvěznili ve Znojmě v domě měšťana Volkchilna a na zámek vězení dali zhodit nový pevný řetěz. Poněvadž byl leden a hrudá zima, na žádost uvězněného kupili uhlí za 3 groše.

Zpráva ojeti a uvěznění význačného "škridce" a zavilého opovědníka markrabího Jošta, byla vlastem přijata se živou radostí. Rozhodl se, že jaty jevišovský burič musí mu svou hlavou platit nejen za své činy, ale i za činy Suchého Čerta, který jen podle vile svého ochránce, českého krále, katím markrabího unikl.

A tak na pokyn markrabího sám pan Hynek, hejtman brněnský, v neděli na sv. Fabiána a Šebestiána, se vypravil do Znojma, aby sebe i svého markrabího ubezpečil, že jevišovský Junštát je pevně jat a pečlivě střeven. Přijel s celou rodinou v doprovodu celého houfu lučistníků.

„Městský písar o tom poznamenal :

"Panu hejtmanovi Hynkovi, jeho prívodu a jeho celé rodině jsme poskytli plnou úhradu a celou stravu a to večer večeři a ráno oběd - maso z masních stolic, mladé pernatce, chléb a různé speciality ze stánků, jako vejce, víno, šíl, oves, seno a ubytování. Výdaj činil 1 kop, 48 grošů a 2 denáry."

Brněnský hejtman nářídil dovezti vězně neprodleně do brna, kam už maršrabí svolal sném šlechty a měst. Hned v pondělí 20. ledna byli do Brna vysláni městský rychtář Zigmund z Telče a jeho společník Hayman, konmo s deseti lučištníky a ti vezli na dvou vozech pana Jindřicha a jeho tří sluhy. Na jednom voze seděl v pouťech pán, na druhém jeho tři sluhy. Oba vozy se šestí koni dlely v Brně tři dny, ale pomocník rychtáře Hayman, rozetel Míkuláš a lučištnici musili v Brně zůstat plných devět dní - až do ukončení procesu.

Soud zemského sněmu nad Jindřichem z Jevišovic byl bouřlivý a trval šest dní. Starosta maršrabí vyutil svou žízenou moci, aby mu hořist nehaložil všechno své úsilí i vliv, aby mu hořist neunikla. Jindřich z Jevišovic, zemský opovědník a škodce, byl odsouzen k lámání na kole a k stětí mečem.

Tak konečně slavil markrabí Jošt triumf nad význačným údem koalice svých opovědných neprátel a mohl utišit svou žízenou moci. Dociliv zděnlivé úplného vítězství, zemřel v Brně dne 11. ledna 1411, právě dva roky po jeti Jindřicha z Jevišovic. K jeho smrti nepochybě přispělo i následné opovědnictví syna Jindřicha Jindřicha Mladšího z Jevišovic, který po čtyři roky, až do roku 1412, nelítostně a tvrdě stihal nespravedlivou opravu otcovu a jeho pohanu.

Dočítáno se o tom v Inihách říhonných a nález vých cídu brněnské, kde je opravený Jindřich z Jevišovic zvaný jako Jindřich Stěrší z Jevišovic /Henricus senior/ a jeho syn Jindřich Mladší z Jevišovic /Henricus junior/. Jindřich Mladší z Jevišovic mstil bezpráví spéchané na svém otci přepadaním a zajímáním statků neprátel otcových, takže si na onec

Den jest listopadový, už mrázivý. Od severozápadu vane do Podyjí vítr jihlavský, ostrý a sněžný. Císař přijel do Znojma velmi churav, posedlý stihomem a depresemi. Tentolitrát mladé a pyšné přemyslovo město nad Dyjí přijíma pokorné starého císaře do svých zdí. Zde očekávají chorého jeho zet Albrecht a dcera Alžběta. Hněv lomenuje chorým starým vlnem, je posedlý touhou porstíti se vlastní ženě. Starý frejř a helmbrechtník vydává rozkaz, aby císařovna, kterou sám tisícíkrát zrazoval, byla jata, uvězněna a přísně střížena. Její bratr Oldřich, hrabě Český, byv včas varován, že znojma uprchl.

Císař povolal ke svému loži pány uherské i ty české, kteří mu zůstali věrní a sdělují jím, že jej depatá těžká choroba, že už dále žítí nemůže a půjde cestou svých předků. Dříve, než zavře oči, chce s nimi jednat o budoucím prospěchu svých království. Raučský vévoda jest jeho milým zetem, dobrolostí vynikající a rodem vznešený, císař jej miluje neméně než svého syna a jmenuje jej, Albrechta rakouského, svým nástupcem. Jeho vůli a závět bude tlumočiti čestým stavům jeho kancléř Kaspar Šlik.

Vérnu důstojný výronavatel zvěti věrolomného císaře. Eneas Sylvius jej velebí takto:

"Byl mužem bystrého vtipu, libé výmluvnosti,

schoopný ke všemu, co podnikal."

Historie potvrdila, že tento kancléř byl věru schopný ke všemu a především byl obratným padělatelom listin císařské kanceláře. V tom oboru neměl v Evropě soupeře. Frál tuší, že tento rást choroba mu nedovolí unijnout ze zdi města, před jehož branami už před třiatřiceti lety se o něho polroušela smrt. Ale on, libující si v císařské okázalosti, chce se setkat s královou lidí - jaro císař. Dal se přenásti z města na proboštství hradíště. Poručil, aby jej oděli nejvzácnejší rouchem císařským, na hlavu vložili korunu s diademy. Na improvizovaném trůnu před oltářem v tamní kostele poslouchal těši, očekávaje

Rakouský vévoda Albrecht zaplatil dobývání Znojma v roce 1404 životem. Frád Zikmund nerocí. Triatřiceť let uplynulo. Po všechnen ten čas sužoval ten král, později císař, české země.

Jeho starí pol-ročilo a on počal churavěti.

Krásná císařovna Barbora, starostliva především o svoje blaho, potaji pozvala k sobě přední české pány, Hynce Ptáčka z Pirkstejna, Oldřicha Rožmberka, Jiřího z Poděbrad a ještě jiné. Oznamila jim, že očekává blízkou smrt svého manžela. Bojí se zraků, kteře nastanou v království, jestliže se co nejspěšněji nepestarají o záležitosti své země. Zná cestu, která povede k pokoji země a ta jest, když polslý král Jagellovec pojme ji ovdovělci za manželu. Káže býti pro tento sňatek snadne získán. Neboť vde bý zanítl sňatek, který tu přinese věnem dvě království a to převiliká a přebhatá? Její jménem jsou držena velmi opěvněná města v Uhrách i v Čechách, pomoc jí poskytnou hrabata Celští, jeden bratr a druhý vnuk, na její stranu se přidají též mnozí šlechtiči v Uhrách.

Eneaš Sylvius, později papež Rius II., zle a prudce soudí hříšný zémér krásné Barbory:

"Žena již stará, obírajíc se myšlenou na nové manželství, pustí s myslí dceru, která vyrrostla v naději království a byla provádána za Albrechta, vévodu rakouského. Nemyslí na nic jiného, než na rozloše nového souložení. Nevyčerpatevná vilnost ženy, která, čím bliže jest hrobu, tím chtivější se stěvá lůžra manželského a pochdně svatební."

Císaře nezůstaly tajny plány jeho "z třetěně" ženy. Ale v Praze se neodvažoval dátí jí jati.

Lékáři mu nezdrívají, že mu bude brzy zemřít. Opuštěn českými stvy i svou lásy krasnou chotí, znehutiv se svou vrtošivosti přítelům a věrolomností svým spojencům, opouští Zilmund pražský hrad. Spěchá na horavu a do Uher, aby ještě spatřil svou liceru, než zemře. Je sám, i když postry zastup dvorní jedé s ním.

u svých i otcových nepřátel vysloužil přízvisko Z a jíma č, které pak přijali za své všechni další příslušníci této větve jevišovských Kunštátů.

-----oooo-----

Zase přešla přehoušle let. Ač veliké, světem otrášající děje se přihodily v tom čase.

Slikný a pobožný Vok z Holštejna padl v Zikmundově vojsku pod Vyšehradem. Jeho krásná hlava pod lesklým pancířem byla tam roztržtena, rozrcena okovaný cepen Orebštého husity. Tam sudlirce Pražanů a chlapšté cepy Orebšlých hrozně tančovely po hlavách zrádných pánu českých i moravských a slavíly veliké vítězství nad Zikmundovými jezdci i těžkoděnci. Heravských pánu padlo tam nečítaných.

Do kláštera Louky u Znojma přiletěla děsivá zpráva:

Mohutná vojska kacířských mstitelů se valí od půlnoci strany: Táborité, Siroctci i Pražané. Kniže Zikmund Korybutovič vytáhl s Fražany, aby vyhnal z Moravy Zikmunda a Rakušany. U Jihlavы se k jeho vojům připojili Táborci i Siroctci, jež vede polní hejtman Bohuslav ze Švarcberka. Vojska krále Zikmunda i vévody Albrechta právě obléhala pevné město Třebíč i klášter benediktinů, kde byla silná posádka husitská. Jak se husitié přibližují k Třebíči, Zikmund spěšně stahuje svá vojska blíže k uherské hranici. Za ním se žene jako bouře Mikuláš Sokol z Larberka, polní hejtman Sirotki.

Talé rakouský vévoda rychle ustupuje k rakouskému pomezí. U Jevišovic se připojují k českým husitům vojenské houfy vedené polními hejtmani Jevišovských Kunštátů, Bočkem Suchým Čertem, Janem Suchým Čertem a Sezimou Zajímačem. Neboť Jevišovice byly ohniskem i pevnou hradbou husitství na jihozápadní Moravě.

A zase nové zprávy přiletely do Louky: Hrozní čestí barbar, satanští kacíři se ženou ke Znojmu a k jejich klášteru.

Na úpěnlivou prosbu opatovu Ratišána lade do pevné Louky posádku. Ale sám nemínil se dátí uzavřít v klášterní pevnosti a s hlavním vojen pili k ralouské hranici.

Lučané strachem ztrnuli. Veškerý konvent kleče dнем i nocí na kolenu v oratori. Jak se řeholnické hlevy shlání, hejno rozhrozených tonsur padá k zemi. Na tři sta konventuálů se nodlí do udržení za vítězství krále Zikmunda i Rakušanů a za svou záchrannu.

Žalán a modlitba se podobá žalostnému vytí.

Opat je otřesen do kořenů oysli. Nenoha se už už volojoji modlitbou, bloudí galerii, kde jsou cítrazy předků opatů. Vzývá zoufale podoby předchůdců, prosí o radu i poroc. Podoby věžních mužů na zdech nasluchají prosbám i modlitbě. s nepohnutými tvářemi. Jlidé a výsmešně zírají upřenýma očima z černých rámů na třasavce, který se před nimi zhroustil. Všichni, jak zde víc než dvě stě let vládli, za života opývali moudrostí, výmluvností nebo šaletnou lstivostí. Nyní všecky děsivé níčí.

Či přece jen zaseté seneno Suchého Čerta dozrálo? - Hruza!

Pod pláštěm temných nocí odvážejí těžké vozy z kláštera nejčasnější věci. S nimi prchá do bezpečí konvent i opat. Ten zanechal zde jen dva nejstarší české jízdní koně, aby dohlíželi a modlitbou posilovali obránce.

A už jsou zde ti proletí valašníci, jejich ztracenici, koněberky, honci, harcovníci na rychlích koních. Z hradebních zdí klášterní pevnosti je nožne pozorovat nračna jízdy. Ta harcuje a krouží kruhem. Čeští jezdci ocenují sílu zdí. Ochadují, kde možno pěšinu s úspěchem zaútočit a chopit ostrahu za hrdo.

Za jízdou se valí houfy pěšich - střelci, celníci, sudaličníci, kopinici. jdou v rotách. Ty v důhledu kláštera se rozvinuly v šíky. Ještě než se přiblížily na dostřel praků, uvolnily cestu válečným vozům s praky, které obsluhuji přečata. Pěši, praky i válečné vozy se šílují k hroznému útoku.

Náhle ty nepřehledné šíky stanuly, zmrtvěly. To kněží promlouvají k válečnému lidu. Muži naslouchají mlčky, čapky i krovové šírkry v rukou. Potom to ohromné množství pěje divný, ten jejich kacířský, ale velbný chorál:

"Vidcť jste boží bojovníci a zátona jeho ..." Nato se rozvinul hrozný děj. Mrtvé šíky zas ožívly, dalý se do pohybu. V tom jejich němém pohybu bylo něco děsivého. K hradbám se šírou nejen praky, ale i stovky střelných kusů: Švihovky, houfnice, tarasnice, srubnice - lehké i těžké kusy. Také ženy tam jdou, ty přinášejí bojovníkům náboje a připravují šítky, aby osetřily raněné.

Rotní neříci, nepovzbuzují k boji. Každý z těch šedých bojovníků koná své dílo s děsivou jistotou, jak by slézali a brali hradby několikrát denně. Utočí na ta místa záci, kde je ostraha nejméně čerálna. Vše se děje bez křiku, bez povellu. Vždyž bojovník zná už předem svůj úkol a dílo. Hrozná vojska.

Už ten cizí kacířský lid téžkou hradbou vylečených vozů i střílejícími kusy přilehl ke zdi. Rakushané i Klášterní ozbrojená čeleď se zoufale brání. Napínací hřidle těžkých pralů vrzají bez přestání. Ale co zmohou čtyři staré praky proti těžkým krovovým kusům, které bijí a štěkají urputně a bez přítrží. Jejich salvy s dábelským řevem oddrobují zdělámo dřevo. Vrhají na obránce kamení, železné i kamenné koule, na střechy ohněm. Cely les hlavní se rozměl proti svatým Klášterním zdem. Všechno se sesouvá do zrázy a s rachotem. Rašuané byli smeteni z hradeb. Táborští, Pražané i Sirozani po žebřích splahají po zdech - pronikli už na nádvori. Klášter, který po tříset let trval jako silná pešť a hrozbou v rukou nepřekonatelného národa a země, byl vzat brzy po přítržení husitských vojsk.

Všechno vsude v Louce hoří. Hoří vzácné dřevo, roucha, cbrahy. Hoří i dva muši. Klášter, z něhož dýní, ztichl. Leží rozbitán a v sutinách.